

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

De causis cacosystatis. Capvt XXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

ἁπλοῦς
πλὴν ἁπλοῦς
κατασκευασμένη
ἁπλοῦς
ἁπλοῦς
ἁπλοῦς
ἁπλοῦς

est, aut ἐλλείπεισα, aut ἰσάζουσα, aut μο-
νομετρῆς, aut ἀπορῆς.

Ellipula, quum aliquid deest ex circum-
stantijs, quod faciat quæstionem: vt si aliquis
abdicitur, nec abdicationis vlla sit causa. Ea-
dem dicitur, κατελλειπέης, & κατὰ μορῆον, &
κατὰ πρῶτα.

Isidula, quum eadem ex vtraque parte di-
cuntur, & nihil proprium est partis alterius,
vt, Duo adulescentes vicini speciosas vxores
habebant, accusant se adulterij. Quicquid e-
nim altera pars dixerit, idem & altera dictu-
ra est. Eandem ἰσομετρῆς, & κατ' ἰσότητα, &
πρῶτα οὗτα nominant.

Monomeres, quum ex prima parte tantum
constat, nec quicquam ex secunda afferri po-
test. Hæc eadem ἑτερομετρῆς, & κατ' ἑτερομε-
τρῆα.

Aporos, quum iudex non inuenit quam
sententiam dicat: vt, tres similiter agebant,
duo soli reuerfi sunt: accusant se inuicem eg-
dis. Hæc enim iudex non inuenit, quid sequa-
tur, cum vterque ab altero dicat occisum, &
nihil vtroque ad probationem afferri pos-
si, deficiente circumstantia.

ἁπλοῦς
ἁπλοῦς
ἁπλοῦς
ἁπλοῦς
ἁπλοῦς
ἁπλοῦς
ἁπλοῦς

Sunt & aliæ species, quas apud varios arti-
um scriptores inuenimus, vt, ἀνισρέφουσα,
ἀδύνατος, ἀπίδαντος, ἀπρεπῆς,
ἀνάσχυουτος, πρῶτα ἰσορῆα, ἀνάτος.

Anistrepaula, quum actionem suam
conuertunt litigantes. Talis fuit causa Pro-
tagoræ, & Euatli, de qua dixi libro 6. cap.
28.

Achromos, quum color facti non inueni-
tur: vt, Decem milites belli tempore polices
sibi amputauerunt, rei sunt lætæ Reip.

Adynatos, quum id in themate ponitur,
quod sit contra rerum naturam fidem: vt si
infans accusetur adulterij.

Apithanos, cum id inuenimus in themate,
quod minus verisimile est: vt quum o-
culos cæci recuperasse dicuntur. Quæ mate-
riæ (inqui) solent recipi: quoniam, quanti-
us minus verisimile sit, oculos recuperasse
cæcum, tamen possumus credere a di-
uina maiest: e alicui aliquan-
do hoc esse concessum.

sum.

De causis cacofystat. s.

CAPVT XXVI.

Cacofystata sunt, quæ leui, & ruinoso
fundamento inniuntur, vt sunt ἀπρε-
πῆς, ἀνάσχυουτος, παριστορία, ἀλογος, ruinosissimæ.

Aprepes, quum aliquid personæ incongru-
ens inuenitur, vt, vir fortis præmium acci-
piat. Quidnam fortiter fecit, petit præmij no-
mine nuptias filii suæ.

Anæchyntos, quum prima pars impu-
dens inuenitur, vt luxuriosus pater abdicit
filium frugi.

Parhystoria, quando in controuersia inue-
nimus, quod sit contra hystoriæ fidem.

Alogos sine ratione componitur: quamuis
afystata ἀλόγως dici possunt, siquidem nul-
quam in his ratio reperiri potest.

De ductu.

CAPVT XXVII.

Quæ cognouerimus materiam consiste-
re, ductum quærimus, hoc est, modum,
quo tota causa agenda sit.

Ductus sunt quinque, simplex, subtilis, fi-
guratus, obliquus, mixtus, simplex, quum sim-
pliciter id agimus, ita, vt in themate positum
est. Subtilis, quum aliud est in themate, aliud
in agentis voluntate.

Figuratus, quum palam dicere pudor im-
pedit.

Obliquus, quum periculum prohibet aper-
tè agere.

Mixtus, qui est ex varijs compositus.
Simplex ductus, vt, Inuentus est quidam
iuxta cadaver recens hominis occisi, sit reus
cædis: causatiuum litis est, quod sit inuen-
tus, quod est præteriti temporis, & ideo ve-
rum est consilium, ac per hoc simplex est du-
ctus.

Subtilis, Amicos non habet, abdicitur:
Subtilis inquam est ductus: quoniam aliud est
in themate, aliud in agentis voluntate: nam
quantum est in themate, abdicit filium, non
tamen verè abdicit, sed i. i. u. l. o. abdicationis
suadet, vt amicos habeat.

Figur.